

זמני השבת

רכסים | לוח הזמן יוסף

16:37	בניית שבת
17:48	צאת שבת
18:13	רבנו הם

העלון הקהילתי לשבת עטרת מדרבי

ע"פ הגה"צ הרב אבא מרדכי אבא שאול זצ"ל

יו"ל ע"י ביה"ב
"מניין חזון איש 39 רכסים"
בראשות הר"ג
ר' יהושע אבא שאול שליט"א

ר' שבט
התשפ"ג

מילון
02

מניין חזון איש

39

פניני הפרשה מתוך הספר "וילקט יוסף"

זמני תפילה

יום חול

שחרית: 06:00, 07:45
מנחה: 20 דק' לפני השק'
ערבית: 13 דק' אחרי השק'

יום שבת

מנחה עש"ק: 16:42
תהילים: 20:00
שחרית מניין א': 05:55
שחרית מניין ב': 08:10
מנחה גדולה: 12:20
מנחה מניין ב': 16:08
ערבית מוצש"ק: 17:45
אבות ובנים: 18:48

הודעות הקהילה:

<ברכת מזל טוב חמה ולבבית שטורה בזאת לידידינו הרב שליו שושן שליט"א לרגל הולדת בנו בשעט"ומ, יהי רצון שיזכה להכניסו בכריתו של א"א בע"וב, אמן.

<בעקבות מצב הגשמים בארץ ישראל, ומאחר והודו לנו הכמי הודו להעתיר בתפילה על הגשמים, נקיים בשב"ק בזמן פתיחת ההיכל בשחרית תפילה על הגשמים "אל חי יפתח וכו"'

<נבקש מאוד מההורים להסביר לילדים את החיפופת בשמירה על פטיות השכנים בבניין, ולא לאפשר כלל משחקים בשטח הבניין, לא בחניה ולא בלובי של הבניין, לא קלפים ולא כדור, הדבר גורם למצבים לא נעימים, בואו יחד נשמור על האווירה המדרימה הזאת – תודה.

לב הפרשה ר' יהושע אבא שאול שליט"א

"הכרת היצר הרע"

"ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה"

בפרשה זו אנו לומדים איך באים אל פרעה שהוא רמוז ליצר הרע וכדי להתמודד איתו צריך להכיר אותו בגונו, ובזה נלע"ד בס"ד דהג' מכות מרמזות איך פועל היצר הרע:

מכת ארבה דכתוב בו "זכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ" דהריבוי העצום שבא בכת אחת על מצרים על שטח של ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה כמובא במדרשים {שכל פרסה 50 קילומטר}, וכמו כן היצר הרע מגיע בצורה של הרבה דברים בכת אחת שאין האדם מספיק להתבונן כמש"כ אצל פרעה "תכבד העבודה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר", וכתב המסילת ישרים (פרק ב') שמתכוין שלא להניח רווח כלל שלא יתנו לב להילחם נגדו עיי"ש.

מכת חושך ובה החושך שהוכו המצרים "לא ראו איש את אחיו", והיינו היצר הרע מחשיך את המצוות שהאדם עושה עם חבירו ואומר שזה לא חשוב לראות את אחיו וכן לא לקום מתחתיו דהיינו לקום ולהתעלות מדרגתו ונותן לאדם את ההרגשה שמעשיו חשוכים במקום לראות את האשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה מאוד ירושתינו, ועל ידי התבוננות מעט "לכל בני ישראל היה אור כמושבותם" ובמעשיהם.

מכת בכורות וזה קשה מכולן דלכל אחד יש את ה"בכור" האליל שלו דבכור היינו דבר ראשוני שיש לכל אדם למשל יש אדם שבשכילו דבר ראשון הוא צריך להשיג כסף ולאח"כ יתעסק עם הדברים הרחוקים ויש שרוצה בכבוד ויש דירה נאה וכדומה, וזה האדם צריך לעקור מליבו דאדם לא יקבל מה שלא מגיע ונכתב לו מן שמיא, ועיקר ה"בראשית" של האדם צריך להיות התורה והמצוות ואח"כ מה שצריך להשתדלותו, ועל ידי שמתבוננים בדברים אלו יותר ויותר יוצאים מהגלות של היצר הרע ונגאלים מהמצרים של היצר הרע, ובה מסיימת הפרשה "קדש לי כל בכור", היינו שנקדש את בכורינו, פירוש ראשיתנו בתורה ובמצוות.

ויהי רצון שנזכה לכך ונגיע בקרוב לגאולה השלימה, אמן.

"בא אל פרעה" (א.)
לא נאמר לך אל פרעה אלא בא, כאומר בא איתי, ההרגשה של קרבת ה' בדרכו של האדם, ממלאת אותו בטחון אישי, מחזק אותו ומרבה תושיה, וממלא תצליח.

"בא אל פרעה" (א.)
בפרשת בא נמצאים ג' המכות האחרונות, והם מדרגות מזות במילה בא: ב' בכורות, א' ארבה, ואת החושך לא רואים

"ומלאו בתיד" (ב.)
הארבה מילא את בתי המצרים עד שלא היה למצרים מקום בכתייהם.

"ודה' הכה כל בכור בארץ מצרים" (ב. כס)
וברש"י: "כל מקום שכתוב ודה', כוונתו הוא ובית דינו. וכמ"ש ה' נתן ודה' לקח כשה' נותן מתנה, נותן לבד, אבל כשהוא לוקח (מעניש) הוא ובית דינו. ולכן כאן במכת בכורות שזה עונש כתוב ודה', הוא ובית דינו.

ניתן להנציח את יקירכם בזכות לימוד התורה בשבת קודש

אליהו אליס בן מלוס ז"ל
נלב"ע כ"ח כסליו ת.נ.צ.ב.ה

פרנסי השבוע

נניח ליהודים עמיתים להצלה/ליפיו/לע"י

הודו לשולחן השבת

- א- חגג נודד הפשיט על הצמחים ומשמדים.
- ב- "כי אין _____ אשר אין שם מת".
- ג- דינם לענין חג הפסח כדן כל אחד מעדת ישראל.
- ד- מרחו אותו על המשקוף ועל המזוזות.
- ה- מילה נרדפת ל"התפללו".
- ו- "איש מאת רעהו _____ מאת רעותה".
- ז- רק אותם, כשהם בכורים צריך לפרות.
- ח- הזמן שבו החלו מכות מצרים.
- ט- "...כאשר אשלח אתכם ואת _____ ראו כי רעהו".
- י- הארבה "נתקע" שם ולא נותר ממנו.
- כ- לא חרץ את לשונו לבניי.
- ל- ה _____ של פרעה רק התחוק והתקשה עוד יותר.
- מ- העמודים שמשמאל ומימין לפתח הדלת.
- נ- ראש חודשים ראשון לחודשי השנה.
- ס- מפתח, מקשר למטה את שתי מזוזות הפתח.
- ע- יצאו ממצרים עם בניי.
- פ- טקס שעורכים לכן בכור.
- צ- דרך הבישול בה נאכל קורבן הפסח.
- ק- רוח מזרחית שהביאה את הארבה נקראת גם רוח.
- ר- העיד אליה התכנסו בניי כדי ליצאת ממצרים.
- ש- ולד של כבשים/עזים לפני שהגיע לבגרות.
- ת- מהי המצווה "והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך"?

לקח טוב מתוך הפרשה

'בא אל פרעה כי אני הכבדתי את ליבך'

מבאר האור החיים הקדוש' שמושה התיימש מללכת לדבר שוב עם פרעה שהרי אם למכת ברד הקשה הוא לא התייחס, בטוח אין מה שיגרום לו לרשע זה לרצות לשלח את עם ישראל ממצרים. לכן אומר לו ה' שלא ידאג, זה הכול ממני ובגלל רצוני לתת לו את כל המכות. אבל כשאני יוריד ממנו את כל הקושי מהלב, הוא ישלח ויציא את עם ישראל. ואכן לאחר מכת בכורות, פרעה מגרש אותם מארץ מצרים. פרעה, מתפרש גם מלשון לפרוע ולגלות כמו 'ופרע את ראש האישה'. פרעה מתפרש לא רק על הצד השלילי, אלא גם על הצד הרחיבי החיובי, על הגילוי של כבוד ה' בעולם ועל השראת השכינה כאן בעולם ובלב כל אדם.

לפעמים יהודי מנסה להידבק בה', מנסה לגלות את הכיסוי מעל הגשמיות של היום יום, להסיר את המכסה ממטמון הזהב של הקירבה לה', אבל לא מצליח וחושב כבר להתיימש ולהישאר תמיד עם עורלת הלב ותחושת ריחוק מה' רח"ל.

על כך רומז לו הפסוק: 'בא אל פרעה, אל תפסיק לעולם מלכבד את פעולת הפריעה - פרעה, לעולם אל תחדל מלנסות להוריד את הרע ולהדבק בטוב. ואם תחשוב, איך? אם עד עכשיו הלב נשאר מכוסה אז איך אצליח להוריד את הכיסוי מהרע - ?התשובה היא 'כי אני הכבדתי את ליבך, ה' הוא זה שמכביד לך את הלב ונותן לך את ההסתרה וכל הקושי בא מה' רק כדי לנסות אותך ואכן זה לא תלוי אלא בה' וכשיראה ה' שאתה עומד בניסיון ובאמת מאמין בו, יסיר את הקושי מהלב ואז כשאין בכורות הלב, מייד תצליח לצאת ולגלות ולפרוע את הכיסוי מהלב ולזכות להרגיש את קירבת האלוקים.

שבת שלום
הרב נתנאל עייש

אור החיים

עצלות מסוכנת
"ושמרתם, את-המצוות..."
הקשה האור החיים הקדוש זיע"א: מה הקשר בין המצווה לשמור ולהיזהר שהמצוות לא יחמיצו לבין היציאה החפוזה והמהירה שהוציא הקב"ה את ישראל ממצרים? מדוע התורה כורכת ומתברת בין שני עניינים אלה?
והשיב הצדיק: הקב"ה סרד בין השניים כדי לרמוז ולהורות לנו שכשם שהוא הביא את הגאולה בזמן הנכון המדויק לה ולא אחר אותה אף לא כיום אחד, כך גם אנחנו צריכים לא להתמהמה בהכנת המצוות, כדי שלא יחמיצו!
אך הבה ונשאל: ואם אכן הייתה הגאולה מתמהמהת ומתעכבת בעוד יום או יומיים, מה נרדא בזה?
התשובה פשוטה: בני ישראל היו שוקעים כשער החמישים בטומאה, ואז כבר לא היה את מי לגאול! ונמצא שזמן הגאולה היה מדויק להפליא, וכל עיכוב ואפילו הקטן ביותר היה מביא אסון גדול לישראל מבחינה רוחנית וגשמית גם יחד. וזהו הלקח לנו, שהרי לפעמים אנחנו מתמהמהים בקיום המצוות, ומנסים להשתיק את מצפוננו בטענה: "מה גרוע בזה כל כך? ואם אחרתי בעשיית המצווה, אז מה?" ולכן בא הקב"ה ומשיב לנו ממני תלמדו שכל איחור הוא גרוע ומסוכן, ולכן "מצווה הבאה לידך אל תחמיצנה!"

כח לימוד התורה

והוא מספר: שהראש כולל חזר מחו"ל, והשיג תרומה גדולה שמאפשרת לשלם את החוב שנוצר מהתקופה שלא שולמה מלפני שנתיים, ולך (לי) יש 3 חודשים שלא קיבלת את המלגה והשיק מחכה לך במשרד, שאלתי אותו באיזה סכום מדובר, והוא ענה לי שרשום בשיק 5200 ₪, מיד סיפרתי לו איזה סייעתא דשמיא שבדיק היום חסר לי בחשבון את אותו סכום, ואני ככלל גר בחיפה. תוך כדי השיחה הוא שואל אותי, אז איך תבוא לקחת את השיק? ואז הוא הציע שהוא הולך להפקיד את השיק שלו, והוא מוכן להפקיד גם את שלי לבנק. ואז נוכחתי לדאות כמה כוחה של התורה הקדושה, שאדם שעמל בתורה כל הניסיונות נעלמים ממנו לגמרי, וכמו שכאן, לא רק שהגיע לי הסכום במלואו, אלא גם הכסף הופקד לחשבון ללא מאמץ כלל

רוצה שהסיפור שלך יתפרסם? שלח לנו ונפרסם אותך!

סיפור השגחה עקהילה

לפני כחמש שנים, למדתי בכולל בחיפה, בדרך לכולל מדי בוקר, הייתי מחייג לבנק לברוק את המצב בחשבון עובר ושב, מכיוון שהייתי במצב מאוד מחושב מבחינה כלכלית, כשכל שקל חשוב ומשפיע, השתדלתי להתמיד בכולל למרות העניין הכספי שמעיק, יום אחד ירד לי חיובים בחשבון ולא היה מספיק כסף בחשבון בשביל לכבד את כל החיובים, והחשבון נכנס למינוס של 5200 ₪, מיד התחילו לעבור מחשבות בראשי מאיפה לקחת הלוואה או עזרה ממישהו, ובמחשבה שניה חשכתי אולי להתעלם מהחשבון עד לאחר סדר א', ובעזרת השם יהיה סייעתא דשמיא, ההתלבטות הייתה קשה, כי הזמן שיישאר לאחר סדר א' הוא לא הרבה, ויכול להיות חלילה שיחזרו החיובים בחשבון. לאחר מחשבה החלטתי שאני מתחזק למען התורה ואני שם את הטלפון על שקט עד השעה אחת בצהריים והשם הטוב יעזור בזה, ובאמת זכיתי ללמוד את כל הסדר בנוחות ללא שום הפרעה מהנרשא, וזה היה ממש כיף. לאחר הסדר הצצתי בטלפון ואני רואה שיחה אחת שלא נענתה מחבר מהכולל הקודם מלפני שנתיים שהיה בירושלים, חזרתי אליו,

אור החיים